

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af arbejderbeskyttelseslovgivningen.

Fremsat den 19. april 1972 af *Frandsen, Morten Lange, Arne Larsen, Henning Philipsen*
og *Grete Westergaard*.

Folketinget opfordrer regeringen til at fremsætte forslag til lov om ændring af arbejderbeskyttelseslovgivningen, hvorved følgende formål tilgodeses:

1) Der skal gives arbejdstilsynet langt bedre muligheder for at kunne føre tilsyn på arbejdspladserne til gavn for de beskæftigede.

2) På hver virksomhed med mindst 5 beskæftigede skal disse vælge en sikkerhedsrepræsentant, der skal have en central placering med hensyn til sikkerheden på arbejdspladserne.

3) Ansvarsforholdet med hensyn til sikkerhed skal placeres hos arbejdsgiveren.

4) Straffen for overtrædelse af sikkerhedsforskrifterne skal skærpes.

5) De nuværende anbefalingsprægede bestemmelser i arbejderbeskyttelsesloven skal erstattes af bestemmelser, som indeholder pligter og forbud. Det samme gælder de bestemmelser, hvis iværksættelse forudsætter, at det ikke medfører særlige vanskeligheder for virksomhederne.

6) Det lægelige tilsyn skal udbygges væsentligt.

7) Nye kemiske midler, materialer og maskiner må ikke anvendes, medmindre det er bevist, at det ikke kan medføre sundhedsfare. Samtlige arbejdspladser skal godkendes af arbejdstilsynet.

8) Statistikken vedrørende arbejdsulykker skal forbedres af hensyn til det forebyggende arbejde.

9) Skifteholdsarbejde mellem kl. 23 og kl. 5 må kun finde sted efter særlig tilladelse.

10) Ved alle former for aflønningssystemer kræves godkendelse af arbejdstilsynet, ligesom aflønningssystemet på den enkelte arbejdsplads skal godkendes af de dér beskæftigede arbejdere.

11) Udarbejdelsen af de særlige bestemmelser til udfyldning af lovgivningen inden for de enkelte fagområder skal ske under medvirken af folk fra arbejdspladserne.

Bemærkninger til forslaget.

Almindelige bemærkninger.

Det foreliggende forslag bygger på det hovedprincip, at sikkerheden for de beskæftigede skal gå forud for snævre økonomiske interesser i virksomhederne. På dette område bryder forslaget afgørende med de principper, der ligger bag de nuværende love, der efter deres indhold ikke burde kaldes arbejderbeskyttelseslove, men snarere love til sikring af arbejdsgiverens interesser.

De gældende bestemmelser finder man i lov bekendtgørelserne nr. 297, 298 og 299 af 4. juli 1968 om henholdsvis almindelig arbejderbeskyttelse, ar-

bejderbeskyttelse inden for handels- og kontorvirksomhed og arbejderbeskyttelse inden for landbrug, skovbrug og gartneri. De nævnte lovbekendtgørelser er alle senere blevet ændret.

Bemærkninger til de enkelte punkter.

ad 1. Dette forudsætter,

- 1) at personellet udvides,
- 2) at tilsynet aflægger langt flere uanmeldte kontrolbesøg end i dag,
- 3) at man ved rekruttering til arbejdstilsynet i højere grad end i dag også lægger vægt på ar-